

קול רינה

רב פעלים - ע"ש הבן איש חי

בנשיאות מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל
ובראשות מו"ר הרב יורם אברג'ל זצוק"ל

פרשת צו

אמרי נועם

שיחה לפרשת השבוע מאת מורנו הרב

ניקיון לפסח מבטל גזרות

כתב הטור: "שואלין ודורשין בהלכות פסח קודם הפסח שלושים יום". הטעם הפשטי לכך הוא מכיון שהלכות הפסח הן מרובות ביותר, ולכן צריך כבר שלושים יום קודם הפסח להתחיל לעסוק בהן כדי להספיק את כולן. אולם בנוסף לפשט גם נרמז בזה שכדי לזכות לאור העצום שיורד לעולם בחג הפסח יש להתכונן הכנה רוחנית רבה שלושים יום קודם הפסח.

מנהג נשות ישראל הצדקניות לטרוח בימים אלו טרחה רבה בנקיון הבית וכליו כדי להכשירם לחג הפסח, ושכרן על כך בשמים הוא עצום. ויש כח בטרחה זאת לבטל גזרות קשות מעל כלל ישראל בכלל, ומעל בני ביתם בפרט. וכפי שמספרים שכשהיה הרה"ק ר' לוי יצחק מבארדיטשוב זיע"א מרגיש שמידת הדין מתוחה ביותר ואין כח בתקיעת השופר בראש השנה לקרוע את גזרי הדין, הוא היה מזכיר לפני הקב"ה את טרחתן המרובה של נשות ישראל בנקיון הבית לפסח, ובוזה היו מתמתקים כל הדינים.

נקיון גשמי זה וכן בדיקת החמץ בליל י"ד וביעורו ביום י"ד פועלים גם נקיון רוחני בבית, ומסלקים ממנו כל מיני רוחות רעות ושאר מרעין בישין שמסתתרים בו וגורמים לצרות רבות וחוסר שלום בית, ועל ידי סילוקם מתמלא הבית ברכה וישועה. ולכן לא יפה עושים אלו שלא טורחים כלל בנקיון והכנת הבית לפסח אלא סוגרים את ביתם כמות שהוא במשך כל שבעת ימי הפסח והולכים לבתי מלון וכו', כיון שבזה הם מפסידים לעצמם לא רק נקיון גשמי, כי אם גם נקיון רוחני וסילוק כל הפגעים והנזקים ושאר רוחות רעות מן הבית.

אולם בנוסף לכל זאת, נקיון זה בא לרמוז לכולנו על הצורך הגדול לנקות ולטהר את הנשמה מכל הלכלוך הרוחני שדבק בה במשך השנה על ידי מעשינו, וכן לנקות אותה מהמידות הרעות כמו קנאה, שנאה, צרות עין וכו' כדי שתהיה ראויה לקבל את קדושת חג הפסח.

אכן מבואר בספרים הקדושים שכדי שיוכל כל אחד מישראל לזכות לאור העצום שיורד לעולם בליל פסח ולא יהיה עיכוב לכך מצד עוונותיו, עושה עימנו הקב"ה חסד גדול ושלושים יום קודם הפסח הוא מתחיל להוציא כל יהודי מהיכלות הטומאה שנפל אליהם על ידי מעשיו הרעים, ומנקה אותו בכל יום מימים אלו מחלק אחד משלושים מהעוונות שעשה, עד שבלייל פסח נמצא כל אחד מישראל נקי וטהור מכל חטא כמלאך ממש, והוא בבחינת בן חורין מיצרו הרע, וראוי לקבל את קדושת חג הפסח.

ובראות האדם את גודל החיבה והאהבה שנוהג כלפיו הקב"ה בחג הפסח, מיד מתעורר ליבו לשוב אל ה' מתוך אהבה ורצון, בבחינת "תשובה מאהבה".

בצור ירום

ביאור התניא מאת מורינו הרב

חינוך קדוש

הנפש האלקית בנויה מארבעה כוחות, וסימנם ארמ"ע - אש, רוח, מים, עפר. האש זה האהבה - "רשפי אש שלהבתיה" (שיר השירים ח'), הרוח זה הטהרה - "לב טהור ברא לי אלקים ורוח נכון חדש בקרבי" (תהלים נ"א), המים זה השמחה - המים מצמיחים כל דבר, העפר זה הביטול והענווה, כל זה יש בנפש האלקית. מי שיש בו את כל הארבעה האלה, אף פעם השכינה לא עוזבת אותו, כי הוא שמח, כי הוא אוהב, כי הוא צומח מיום ליום כמו המים שמצמיחים, והוא ביטול מוחלט. אבל כשנכנסים למוח חכמות חיצוניות, הם הופכים את אותם ארבעה יסודות לצד ההפוך מהקדושה, אש - כולו נהיה כעסן, רוח - הוא נהיה גאוותן, עפר - כולו נהיה כבד, אם כבר הוא בא לתפילה, הוא מגיע רק לקראת סוף התפילה. כי כאמור כשלומדים חכמות חיצוניות, החושים האלקיים הופכים להיות כבדים. לכן אדם שיש לו ילדים ישתדל לשלוח אותם למקומות שלומדים רק תורה. כשלומדים חכמות כלליות מטמאים את השכל, לכן צריך להתפלל אל ה' שמהתחלה, משעה שהילד נולד הוא יקבל חינוך על טהרת הקודש. כי לפעמים שמים את הילד בגן, ומתברר שהגנת לא נוטלת ידיים בבוקר, וא"כ כשהיא מאכילה את הילדים, האוכל הוא טמא. לכן יש להעדיף מעון עם מטפלות בעלות יראת שמים, נשות אברכים, שיש להן את הידיעה הבסיסית של נטילת ידיים וטהרה.

זמני השבת

צאת השבת:		הדלקת נרות:	
19:34	ר"ת 20:20	18:42	ירושלים
19:32	ר"ת 20:17	18:40	תל אביב
19:33	ר"ת 20:19	18:42	חיפה
19:33	ר"ת 20:18	18:41	באר שבע

ענקי הרוח

מעשיות על גדולי החכמי ישראל

רבי חנניה אברג'ל י' ניסן

אביו של מורינו ורבינו הרב יורם (מתוך הספר אמרי נועם).

פעם סיפר לי אבי שבצעירותו, עוד בהיותו במרוקו, האמריקאים הקימו שם נמל תעופה, יהודים רבים מצאו שם את פרנסתם בריווח, אלא שמקום זה היה פעיל גם בשבת, והיהודים שעבדו שם נאלצו לעבוד גם בשבת כדי שלא יפטרו אותם. אותם יהודים מחללי שבת ביקשו מאבי שיתפלל איתם בשבת השכם בבוקר, ויקרא להם את הפרשה בס"ת, והכל במהירות גדולה, ללא חזרת הש"ך, כדי שמיד בגמר התפילה יוכלו לעלות לאוטובוסים ולהספיק להגיע לעבודה בזמן. הסיבה שהם פנו לאבי, משום ששום רב לא הסכים להתפלל איתם בטענה שאינו רוצה להתפלל עם מחללי שבת, אך אבי בכל שבת ושבת היה בא אליהם במאור פנים, מסדר לפנייהם את התפילה אך ללא חזרת הש"ך כמובן, וקורא להם בתורה. ולאחר מוסף היה עושה להם קידוש במהירות, ומיד עולים לאוטובוסים. אולם בזה הסיפור עדיין לא נגמר: כעבור שנים רבות הוזמנתי לערוך חופה לאיזה בחור חמד מאחת הישיבות הטובות ביותר. בחופה ניגש אלי סבו של החתן ולחש לי: 'אני אחד מאותם יהודים שהיו עובדים בשבת, ואבך ע"ה היה מזכה אותנו בתפילה ובקריאת התורה על אף המצב הרוחני הקשה שלנו'. והוסיף ואמר: 'דע לך שמסירות נפשו של אבך עוררה במשך הזמן אצל רובנו הרהורי תשובה. וחשבנו: 'החכם הזה מתפלל איתנו, קורא לנו את הפרשה, עושה לנו קידוש, ומיד לאחר מכן אנו מחללים את השבת מול עיניו ממש. האם זו דרך ארץ?!' אולי כדאי שנעשה קצת תשובה?!' הרהורי תשובה אלו גרמו לרבים מאיתנו לחזור בתשובה. כשעליתי לארץ שלחתי את בני לישיבות, והם הקימו בתים לתפארת, וחתן יקר זה שכעת באת לקדש הוא נכדי'.

נקודה בפרשה

נקודה למחשבה מאת רבנו הגאון החיד"א שליט"א

המצה - לחם רפואה

הביא אבא בספרו הבהיר אמרי נועם שמבואר בזוהר הק' שהמצה נקראת "מיכלא דאסוותא", כלומר: "מאכל של רפואה". ועל פי מה שנאמר שבאכילת המצה אנו מתקנים את הפגם של הנחש הקדמוני, הדבר יוסבר באופן נפלא המשמח את הלב.

כי הנה בתחילה כשברא הקב"ה את העולם, ה' גזו בתוך כל הצמחים והמאכלים שפע של רפואה לכל חולי ומכאוב. אולם לאחר שהנחש הקדמוני גרם לחוה ולאדם הראשון לאכול מעץ הדעת, התערב בכל הבריאה כולה חלק רע, ונעלמו מהצמחים והמאכלים רוב הסגולות והרפואות שה' יתברך גזו בהם. ומכיוון שיש כוח במצה לתקן את פגם הנחש ואכילת עץ הדעת, לכן במצה הקדושה חוזרות ומתגלות כל הסגולות והרפואות שה' יתברך גזו בה מראשית הבריאה, ועל כן נקראת "מאכל של רפואה", ואכילתה בשמחה מסוגלת לרפא כל חולי ומכאוב. ובאמת מבואר בדברי רבנו הק' ר' נחמן מברסלב (ליקוטי מוהר"ן) שעל ידי התחזקות האדם בעבודת התפילה, יזכה שה' ימשיך לו רפואה בלחם ובמים שהוא אוכל ולא יצטרך לתרופות כלל. וזהו שנאמר: "ועבדתם את ה' אלקיכם וברך את לחמך ואת מימך והסירותי מחלה מקרבך" (שמות כג, כה) והיינו שכאשר יתחזק האדם בעבודת התפילה, בחינת "ועבדתם את ה'" על ידי זה יתקיים בו: "וברך את לחמך ואת מימך והסירותי מחלה מקרבך" - שיהיה בלחם ובמים שהוא אוכל כוח לרפאות ממש כמו תרופות, ואף יותר מהם. וכן על ידי שהאדם מברך בכוונה בתחילה ובסוף כל המאכלים שהוא אוכל, בכך הוא מסיר מהם את בחינת הרע שהתערבה בהם על ידי חטא אדם הראשון, ומתעוררות בהם כל אותן רפואות וסגולות שה' יתברך גזו בהם בראשית הבריאה, וממילא יש בכוחם להמשיך לו רפואה גדולה.

והוסיף אבא היקר רבינו יורם אברג'ל, שלפי זה, בכך שאנחנו נוהרים ביותר מאכילת חמץ בפסח אנו מתקנים את פגם הנחש, יובן גם מה שמבואר בזוהר הק' שכל מי שניזהר ביותר מאיסור אכילת חמץ בפסח בוודאי כבר נכתב ונחתם לחיים, ואינו נידון כלל ביום ראש השנה - כי המקטרג הגדול על האדם בראש השנה הוא הנחש בעצמו. שהרי הנחש הוא יצר הרע, הוא השטן המקטרג, הוא מלאך המוות. ומכיון שמי שהיה זהיר ביותר מאכילת חמץ בפסח כבר הכניע את הנחש כנ"ל, ממילא כבר אין לו מה לחשוש מפניו ביום ראש השנה, ומובטח לו שיצא זכאי בדינו.

רב פעלים

תלמידים מספרים על מורנו הרב

"אני לוקח על עצמי את האחריות" (א)

אני רוצה לשתף אתכם מסיפור אישי שלי עם רבנו לפני שנים עשרה שנים בהיותי בהריון מתקדם - שבוע שלוש וארבע, במהלך בדיקת אולטרסאונד שגרתית נאמר לי ע"י טכנאית האולטרסאונד שיש בעיה וביקשה שאכנס לרופא נשים תוך כדי שאני לחוצה מאוד ומפוחדת נכנסתי לרופא נשים שהיה באותו היום בסניף הוא מסתכל על תשובת הבדיקה ואומר לי שרואים מעל ארובת עין ימין של העובר גוש גדול וחשוד שעד עכשיו לא ניראה בבדיקות וביקש ממני להגיע למחרת לבדיקה חוזרת בבית חולים סורוקה ולהיכנס לבדיקה עם פרופסור בעל שם עולמי שעובד בסורוקה אחרי כמה בדיקות הפרופסור קורא לי ואומר לי בעדינות שהוא חושב שלעובר יש גידול נדיר מאוד שמוכר בספרות הרפואית ובו זמנית הוא קובע לי לשבוע הבא ועדה רפואית מורחבת להפסקת הריון עם עובדת סוציאלית וצוות מומחים גדול, כשהגעתי לוועדה ישבתי קפואה ושמעתי את דבריהם ומסקנתם הייתה לאחר התייעצות לעבור דחוף בבדיקת MRI ולקחת בחשבון הפסקת הריון.

יצאתי עם בעלי מהוועדה שבורה ובבכי היסטרי, למחרת התקשרו להודיע לי שנקבע תור לבדיקה לעוד יומיים ואם אני לא אגיע הפרופסור טס לחו"ל ואין מי שיעשה את הבדיקה שהיא עם סכנת קרינה לעובר, כאשר הגעתי לבית ביקשתי מבעלי לנסוע לרבנו לכולל בנתיבות ביחד ולהתייעץ אתו, הגענו לנתיבות אני נשארתי ברכב ובעלי עלה לרב, לאחר כמה דקות הנייד מצלצל והרב אומר לי "חנה שלום זה הרב יורם תקשיבי טוב למה שאני אומר לך ותבטחי בי..."

המשך יבוא בשבוע הבא!

שואל ומשיב

הלכות אקוטאליות מאת רבנו החיד"א שליט"א

מעניני ערב פסח

בימי הגמרא הקדושה היו נוהגים לחלק לעניים חיטים לצורך הפסח, כדי שיוכלו לאפות מהם מצות ולקיים בהם מצות חג הפסח ועל שם זה נקראת הצדקה שמחלקים סמוך לחג הפסח בשם המפורסם "קימחא דפיסחא" שמשמעות המילים הוא "קמח לחג הפסח" לצורך אפיית המצות. אולם בזמן הזה כולנו רגילים לקנות מצות מוכנות עבור חג הפסח, ולכן עלינו להשתדל לשמח את בעלי המשפחות המבורכות, וכן את כל אותם מאחינו בית ישראל שמצבם הכלכלי דחוק מעט, לכבוד חג הפסח בהענקת עזרה לכבוד החג הקדוש, איש כפי כוחו. והטעם שקבעו נתינה מיוחדת למצוות "קימחא דפיסחא" בפרט, ולא כללו אותה בכלל כל צדקות של כל השנה, הואיל וממצוה זו נותנים גם לאותם תלמידי חכמים דחוקים שבמשך כל השנה נמנעים מלקבל צדקה, וכמבואר במרן החיד"א הקדוש.

מה טעם מנהג "תענית בכורות בערב פסח"?

נהגו שהבכורים מתענים בערב חג הפסח "תענית בכורות", ותענית זו היא זכר לנס שעשה הקב"ה שפדה את בכורי עם ישראל, כשהיכה את בכורי מצרים במכת בכורות, ומן הראוי היה לעשות את הזכר לנס הזה ביום הנס, דהיינו בחמישה עשר בניסן, שכן מכת בכורות בליל חמישה עשר היתה, אלא שבחמישה עשר כבר נכנס החג ואין מתענין בחג. ועוד, שכל עיקר הנס שנעשה לבכורי ישראל במצרים שניצולו ממכת בכורות, היתה על ידי שנכנעו תחילה לה' יתברך והודו ואמרו, "לך ה' הגדולה והגבורה והממלכה", ולא כבכורי המצרים שהיו גסי רוח, ואמרו: "אני ואפסי- עוד". נמצא שתענית זו שהבכורות מתענים היום בארבע עשר, היא זכר לאותה הכנעה וקבלת עול מלכותו ית', שעל ידי התענית ממאכל וממשתה, ליבו נכנע להקב"ה. ומכל מקום, בזמן הזה נהגו להשתתף בסעודת סיום מסכת או שאר סעודה של מצוה בערב הפסח אחר תפילת שחרית, ובזה מפסיקים את התענית. וכך זה עדיף, מכיון שאם האדם יצום בערב פסח כל היום, לא יוכל להתכונן כראוי לחג.

גאולה ומשיח

פנינים והנהגות מגדולי החסידות

השינוי חל בסוסים

בימי נדודיהם רגילים היו רבי אלימלך מליז'ענסק ואחיו אבי זושא לבקר בלודמיר, כאן מצאו להם אכסניה בביתו של עני, מכניס אורחים. לימים משנתפרסם טיבם בעולם, שוב עברו את העיר. הפעם לא הלכו ברגל ואף לא כבודדים, אלא מלווים המון רב. יצאו עשירי העיר לקראתם והודיעו שהכינו אכסניה יפה אצל אחד העשירים. סירבו האחים ואמרו: בלודמיר יש לנו אכסניה, עוד מימי "דלותנו". הלא בנו לא חל כל שינוי מאז, מן הראוי שנתאכסן באכסניה הישנה. השינוי שחל - הלא הוא בסוסים ובמרכבה שלנו, יתכבדו הסוסים ותתכבד העגלה ברווחה בביתו של העשיר...

בתורה חשקה נפשי

כל תלמידי הישיבה, הבוגרים ממנו בכמה שנים, התפעלו למראה הנער - ילד המגלה כשרונות בלתי רגילים

מאותו היום ואילך לא עזב את הספרים הקדושים לילות כמו ימים למד וחזר ושני

רבי פנחס אדלר החל בוחן את הנער, ומרבע לרגע גברה השתוממותו. הנער דיבר בקול שקוע בתורה שנים רבות

עד מהרה התחבב על הבחורים כולם אשר הפצירו בו שהוא, הקטן, יאות ללימוד איתם, חברותות.

כל שעת לימוד בחברתו הייתה מותירה אותם, בסופה, משתוממים למראה הגדלות והידע העצום

חצי שנה לאחר בניסתו לישיבה:

הזמן עבר, בספי אזל ואין לי ממה לשלם את דמי שהותי פה. אסע חזרה לעירתי, אצטייד בכמה מטבעות מהורי ואשוב לכאן בחזרה

מעל הכל עמדה עבודת התפילה שלו. בטהרה, בקדושה ובהתרגשות היה עומד ומדבר עם קונו

אחח אבאלה, אמאלה, התגעגעתני כל כך! בקרוב ממש, אם ירצה השם, אפגוש בכם לכמה ימים...

פרטי התקשרות קול רינה

08-6381000

חפשו אותנו בפייסבוק:
הרב יורם אברג'ל זצוק"ל
www.facebook.com/haravyoram

www.abargel.co.il
אתר קול רינה נתיבות

054-9151553

did.li/HARAV-HABERGEL
יוטיוב הרב יורם אברג'ל

פניני השבוע

כשאדם נזהר מכל חשש חמץ כל שהוא מובטח לו שכל השנה הוא יהיה שמור מכל חטא ולא תגע לידו שום תקלה. חג שמח!

העלון מוקדש:

להצלחת משפחת צפוני לרפואת אהרון בן אסתר הי"ו לע"נ קטורה בת רבקה ז"ל לע"נ אליהו מרדכי בן חנה ז"ל

הרב יורם הבטיח:

אני יודע שכולם צריכים הגנה, ואת ההגנה לקחתי עלי...

"כל מי שפעם בחיים חתם לי הוראת קבע, בשביל לחזק את הישיבה הקדושה שהיא מקום להשראת שכינה, תפקידי להגן עליו!"

יורם אברג'ל
יום ארבע